

Pelvik kitlelerde laparoskopik yaklaşım

Hikmet HASSA (*), Başar TEKİN (**), Sinan ÖZALP (*), Attila YILDIRIM (*), Ömer YALÇIN (***)

ÖZET

Amaç: Pelvik yerleşimli jinekolojiyi ilgilendiren kitelerde laparoskopinin önemini incelemek.

Yöntem: 1995-1997 yılları arasında operatif laparoskopı yapılmış 88 olgunun dosya kayıtlarından retrospektif olarak değerlendirme yapıldı. Preoperatif ve intraoperatif bulgular karşılaştırıldı, laparoskopinin önemini araştırıldı.

Bulgular: Adneksiyal kitlelerde kitlenin görünümüne bakarak dermoid, paraovaryen kist ve myom dışında tanı koymayan yanlış olacağı, endometrioların korpus luteum hemorajikum ve hemorajik follikül kistikleri ile karıştığı görülmektedir. Laparoskopide basit over kisti tanısi alan olguların % 32.5'inin histopatolojik tanısı basit over kisti olarak saptanmış, % 20.9'u seröz kistadenom, % 23.2'si müsinöz kistadenom, % 20.9'u korpus luteum, % 2.3'ü de borderline endometrioid tümör olarak saptanmıştır. Endometrioma tanısı alan olgularda % 40 endometrioma, % 60 korpus luteum olarak saptanmıştır. Korpus luteum olduğu düşünülen olguların ise % 77.7'si endometrioma, % 22.2'si korpus luteum idi. Laparoskopik gözlemede malign olduğu düşünülen 3 olgunun histopatolojik tanısı benign olarak saptanmıştır.

Sonuç: Benign kitlelerin reprodüktif çağda yoğunlaştiği, tanıyi izleyen bir operasyonun ancak laparoskopik girişle olabileceği görülmektedir. Ancak bunun için öykü ve klinik muayenelerin tam yapılması gerektiği, Doppler, ultrasonografi (USG), tümör belirleyiciler ve diğer preoperatif incelemelerin gelişim öncesi iyice değerlendirilmesi gerekmektedir.

Anahtar kelimeler: Pelvik kitle, laparoskop, over kisti

GİRİŞ

Laparoskopik pelvik kitlelerde, tanı ve tedavi amaçlı kullanılır. Klinik değerlendirmelerden sonra tanıda en önemli laboratuar yöntemler

SUMMARY

Laparoscopic management of pelvic mass

Objective: Investigation of the role of laparoscopy in pelvic masses in gynecology.

Methods: Eighty-eight laparoscopy cases between 1995-1997, were evaluated retrospectively. Preoperative and intraoperative findings were compared.

Results: It is hard to predict the nature of the adnexial masses except cyst dermoid, paraovarian cyst and myoma with regard to the appearance of the mass. Endometriomas could be confused with hemorrhagic corpus luteum and hemorrhagic follicle cysts. Histopathological evaluation of the cases who were diagnosed laparoscopically as simple ovarian cysts showed that 32.5 % of cases were simple ovarian cysts, 20.9 % were serous cystadenoma, 23.2 % were müsinöz cystadenoma, 20.9 were corpus luteum and 2.3 % were borderline endometrioid tumors. Only 40 % of the cases who were diagnosed as endometrioma were endometrioma histopathologically where 60 % were corpus luteum. In three cases laparoscopic view suspected of malignancy but were found to be benign histopathologically.

Conclusion: Benign masses are more common in reproductive age and, so laparoscopic management is a good choice at the time of diagnosis. A more detailed history and clinical evaluation, Doppler study, ultrasound, tumor markers are required before a successful laparoscopy.

Key words: Pelvic mass, laparoscopy, ovarian cyst

ultrasonografi (USG), komüterize tomografi (CT), nükleer magnetik rezonans (NMR) olmaktadır. Ancak kitlenin histopatolojik incelemesine imkan veren bir cerrahi yöntemin minimal bir cerrahi travma ile yapılabilmesi laparoskopik cerrahi ile mümkündür.

Laparoskopik yolla retroperitoneal alan incelemesi, lenf nodu biyopsileri alınması deneysel cerrahlarca olabilmekte, tartışmaları olsa

(*) Osmangazi Üniversitesi Tıp Fakültesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Anabilim Dalı, Prof. Dr.

(**) Osmangazi Üniversitesi Tıp Fakültesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Anabilim Dalı, Doç. Dr.

(***) Osmangazi Üniversitesi Tıp Fakültesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Anabilim Dalı, Y. Doç. Dr.

da radikal uygulamaların yapılabildiği bilinmektedir⁽¹⁾. Overyen neoplazilerin değerlendirilmesi ve benign ve malign ayrimında Doppler-USG yaygın olarak kullanılmaktadır^(2,3).

Kliniğimizde yapılan çalışmada kitlelerin pik sistolik/end diyastolik akımları ölçülerek bulunan S/D oranının eşik değer 2.2 alındığında sensitivitesi % 100, spesifitesi % 97.1, pozitif prediktif değeri % 91.6, negatif prediktif değeri % 100 olarak bulunmuştur. Ayrıca rezistans indeks (RI) ve pulsatilit indeksi (PI)'de malignite tespitinde kullanılmakta, RI için 0.4 değeri, PI için ise 1 eşik değer alındığında sensitivitesi % 96, spesifitesi % 99, pozitif prediktif değeri % 95 olarak bulunmuştur⁽³⁾.

Pelvik kitlelerin benign-malign ayrimında kullanılan bir başka yöntem de tümör belirteçlerinin saptanmasıdır. Jinekolojide en çok yararlanılan tümör belirteçleri alfa feto protein (AFP), karsino embriojenik antijen (CEA), human kordonik gonadotropin (HCG) ve CA 125'dir⁽⁴⁾. Adneksiyal kitle üzerinde yapılan çalışmalarla, kitlelerde pelvik muayene, USG skorlama sistemi, Doppler S/D oranı ve Ca 125 değerlerinin tek tek ve kombine edilerek neoplazilerde tanısal etkinliklerine bakıldığından, USG morfolojik skorlamanın en yüksek spesifite (% 92.7) ve pozitif prediktif değere (% 86.0) ve en düşük sensitiviteye (% 77.1), S/D oranın en düşük spesifite (% 69.8), pozitif prediktif değere (% 60.9) ve negatif prediktif değere (% 86.5) ve serum Ca 125 değerinin ise en yüksek sensitivite (% 83.3) ve negatif prediktif değere (% 90.2) sahip olduğu belirlenmiştir. Dört tanısal yöntemin sonuçları birlikte değerlendirildiğinde malign neoplazilerin tanısı için sensitivite (% 97.9) ve negatif prediktif değerini (% 97.7) ve en yüksek spesifite (% 50.6) ve pozitif prediktif değerini (% 53.4) ise en düşük oranlara ulaştığı gözlenmiştir⁽⁵⁾.

Tüm bu araştırmalar yapıldıktan sonra sonuçlar kitlenin benign olması lehine ise laparoskopik cerrahi yapılabılır, malign olgularda ise genellikle benimsenen yaklaşım laparotomi ile olmaktadır. Kliniğimizde pelvik bölgenin jinekolojiyi ilgilendiren kitlelerinde yapılmış olan la-

paroskopik girişimlerin değerlendirilmesi planlandı.

GEREÇ ve YÖNTEM

Osmangazi Üniversitesi Tıp Fakültesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Anabili Dalı'nda 12 Ocak 1995-25 Mart 1997 tarihleri arasında operatif laparoskop uygulanan 50 jinekolojik pelvik kitle olgusu çalışmaya alındı. Olguların klinik verileri, laparoskopik bulguları ve yapılan operatif girişimler üreme endokrinolojisi ve infertilite kayıt dosyalarından retrospektif olarak değerlendirildi.

Adneksiyal kitle ön tanısı ile laparoskop yapılabacak olgular tanı konulmadan önce öyküleri, fizik muayeneleri ve pelvik muayenelerinin yapılması takiben transvajinal ve/veya transabdominal USG ile değerlendirildi, tüm olgulara Doppler USG yapılarak S/D oranı, PI, RI bakıldı, yine tüm olgularda tümör belirteçleri (AFP, CEA, HCG ve Ca 125) araştırıldı. USG, tüm olgularda 3.75 mHz konveks probun kullanıldığı abdominal yolla ve/veya 5 mHz vajinal probun kullanıldığı transvajinal yolla real-time görüntüleme yöntemi (Toshiba-Sonolayer 250A) kullanılarak yapıldı.

Bu değerlendirmeler sonrasında benign olduğu düşünülen adneksiyal kitle olguları laparoskop programına dahil edildi. Operatif laparoskop uygulamaları genel anestezi altında, ameliyathane koşullarında, cerrahi uygulamaya yönelik 2 ya da 3 trokar (5 mm, 5 mm ve 10 mm) kullanılarak yapıldı. Tüm uygulamalar video kaydına alındı, değerlendirmeler ve bulgular özet halinde olguların girişimler "üreme endokrinolojisi ve infertilite" dosyalarına kayıt edildi. Çalışma olguların dosya kayıtlarından retrospektif olarak yapıldı.

BÜLGULAR

Pelvik kitleler jinekolojik anlamda daha sık ovarien kitleler olmaktadır. Ovarien kitlelerin sıklıkları da yaş gruplarına göre farklılık göstermektedir. Pelvik kitle olgularının orjin ve yaş gruplarına göre dağılımı Tablo 1'de verilmiştir.

Tablo 1. Pelvik kitlelerin orijinlerinin yaş gruplarına göre dağılımları

Yaş	Ovaryen nedenler					Over dışı nedenler				
	KL kisti	Basit kisti	Endometrioma	Dermoid	Neoplazi	Paraovaryen	Myom	PID	Diğer	Toplam
<20		3				1		1		5
20-24		5		1		1				7
25-29	1	12	12	1	2					28
30-34	2	3	3	1		3	1			13
35-39		7	1	2		1	1		1	13
>39		10	1	1	1	1	7		1	22
Toplam	3	40	17	6	3	7	9	1	2	88

Tablo 2. Pelvik kitlelerin başvuru nedenlerine göre dağılımı

Başvuru nedenleri	Sayı	%
Pelvik ağrı	31	35.2
Anormal uterin kanama	27	30.6
İnfertilite	15	17.1
Asemptomatik	15	17.1
Toplam	88	100.0

Basit over kistlerinde ortalama yaşı 32 ± 8.23 , endometriomada 29.85 ± 4.37 , dermoid kiste 33.33 ± 7.38 , paraovaryen kiste 31.07 ± 8.52 , myoma uteride 40.83 ± 3.54 olarak saptanmıştır. Tüm olguların ortalama yaşı ise 32.5 ± 7.62 olarak bulunmuştur. Olgular 19-65 yaş arasında dağılmış göstermektedir. İki olgu postmenopozal dönemde, kalan 86 (% 97.7) olgu ise reprodüktif dönemde idi (Tablo 2).

Pelvik kitle saptanan olgularda en sık başvuru nedeni pelvik ağrı idi (% 35.2). Bunu anormal

uterin kanama izliyordu (% 30.6). Ayrıca pelvik kitle saptanan 15 (% 17.1) olguda başvuru nedeni infertilite iken, 15 (% 17.1) olguda da başka nedenlerle başvuran hastada rastlantısal olarak kitle tespit edilmiştir. Pelvik muayene (PM) ve laparoskopik bulguların karşılaştırılması Tablo 3'de verilmiştir.

Pelvik muayenede basit over kisti tespitinin sensitivitesi % 55.93, spesifitesi % 97.97, pozitif prediktif değeri (PPD) % 89.18, negatif prediktif değeri (NPD) % 52.72, endometrioma tespitinin sensitivitesi % 55.55, spesifitesi % 85.54, PPD % 29.41, NPD % 94.66, paraovaryen kist tespitinin sensitivitesi % 50.00, spesifitesi % 90.00, PPD % 10.00, NPD % 98.78 olarak hesaplanmıştır.

PM'de pelvik kitle tespitinde yanlış negatiflik oranı % 7.9 olarak hesaplanmıştır. Pelvik kitle olgularında USG ön tanısı ile laparoskopik bulgularının karşılaştırılması Tablo 4'de verilmiştir.

Tablo 3. Pelvik kitlede PM ve laparoskopik bulguların karşılaştırılması

Laparoskopik tanı	Pelvik muayene ön tanı							Toplam
	Over kisti	Endometrioma	PID	Myom	Adezyon	Diğer	Kitle yok	
Basit over kisti	39(% 44.3)						4(% 4.5)	43(% 48.8)
Endometrioma	6(% 6.8)	3(% 3.4)			1(% 1.1)			10(% 11.3)
Korpus luteum	3(% 3.4)	5(% 5.6)						9(% 10.2)
Neoplazi	3(% 3.4)							3(% 3.4)
Dermoid kisti	4(% 4.5)	1(% 1.1)						6(% 6.8)
Paraovaryen kist	5(% 5.6)	1(% 1.1)	1(% 1.1)				1(% 1.1)	7(% 7.9)
PID								1(% 1.1)
Myom				5(% 5.6)			2(% 2.2)	7(% 7.9)
Diğer						2(% 2.2)		2(% 2.2)
Toplam	54(% 61.3)	10(% 11.3)	1(% 1.1)	6(% 6.8)	2(% 2.2)	2(% 2.2)	7(% 7.9)	88(% 100)

Tablo 4. Pelvik kitle olgularında USG ve laparoskopİ bulgularının karşılaştırılması

Laparos. bulgusu	USG ön tanısı (sayı %)							Toplam
	Over kisti	Endometrioma	Paraovar. kist	Dermoid kist	TOA	M. uteri	Kitle yok	
Basit over kisti	39(44.3)				1(1.1)		3(3.4)	43(48.8)
Endometrioma	4(4.5)	6(6.8)						10(11.3)
CL	2(2.2)	7(7.9)						9(10.2)
Neoplazi	3(3.4)							3(3.4)
Dermoid kist	1(1.1)	1(1.1)		4(4.5)				6(6.8)
Paraovaryen kist	3(3.4)		3(3.4)				1(1.1)	7(7.9)
TOA	1(1.1)							1(1.1)
Myoma uteri						4(4.5)	3(3.4)	7(7.9)
Diğer	2(2.2)							2(2.2)
Toplam	55(62.5)	14(15.9)	3(3.4)	4(4.5)	1(1.1)	4(4.5)	7(7.9)	88(100.0)

Tablo 5. Pelvik kitle olgularında uygulanan operasyon tipleri

Operatif L/S ile yapılan operasyon tipleri	Sayı	%
Over kist aspirasyonu+kistoskopİ+fenestrasyon	29	32.9
Ovaryen kistektomi	17	19.5
Ooferektomi	8	9.1
Adnektektomi	6	6.8
Dermoid kist ekstirpasyonu	4	4.5
Paraovaryen kist ekstirpasyonu	8	9.1
Ovaryen "drilling"	5	5.7
LAVH	3	3.5
PID'de abse drenajı	1	1.1
Over biyopsisi	2	2.2
Myomektomi	5	5.6
Toplam	88	100.0

USG ile basit over kisti tespitin sensitivitesi % 72.22, spesifitesi % 92.10, PPD % 92.85, NPD % 70.00, endometrioma tespitin sensitivitesi % 61.53, spesifitesi % 92.40, PPD % 57.14, NPD % 93.58, paraovaryen kist tespitin sensitivitesi % 75.00, spesifitesi % 94.31, PPD % 37.50, NPD % 98.80, dermoid kist tespitin sensitivitesi % 100, spesifitesi % 96.59, PPD % 57.14, NPD % 100 olarak tespit edilmiştir.

Laparoskopide basit over kisti tanı alan 43 olgunun 14'ünde (% 32.5) histopatolojik olarak tanı basit over kisti olarak saptanmış, 9'unda (% 20.9) seröz kistadenom, 10'unda (% 23.2) müsinöz kistadenom, 9'unda (% 20.9) korpus luteum, 1'inde (% 2.3) borderline endometrioid tümör saptanmıştır. Laparoskopide endometrioma tanı almiş olan 10 olgunun histopatolojik olarak 4'ünde (% 40) endometrioma, 6'sında (% 60) korpus luteum saptanmıştır.

Tablo 6. Pelvik kitle operasyonları ile aynı anda yapılan ek operasyonlar

Ek operasyonlar	Sayı
Adezyolizis	8
Apendektoni	2
LÜNA	1
Endometriotik odak koterizasyonu	13
Leep ile servikal ve vulvar lezyon eksizyonu	5
Tüp ligasyonu	10
LAVH*	3
BURCH	3
MMK**	1
Bartolin kist ekstirpasyonu	1
Gebelik tahliyesi	6
Toplam	53

* Laparoskopİ asistanlı vaginal histerektomi, ** MMK: Marshall-Marchetti-Krantz.

Laparoskopide korpus luteum olduğu düşünülen 9 olgunun histopatolojik olarak 7'sinde (% 77.7) endometrioma, 2'si (% 22.2) korpus luteum idi. Laparoskopik gözleme malign olduğu düşünülen 3 olgunun histopatolojik olarak 1'i seröz kistadenom, 1'i müsinöz kistadenom ve 1'i de fibrom olarak saptanmıştır. Dermoid kist, paraovaryen kist ve myom tanısında laparoskopİ ile histopatoloji arasında tam olarak uyum mevcut idi.

Tablo 5 ve 6'da pelvik kitle olgularında uygulanan operasyon tipleri ve esas patoloji dışındaki nedenlerle yapılan ek operasyonlar verilmiştir.

TARTIŞMA

Adneksiyal kitlelerde operatif laparoskopİ yaklaşımında preoperatif hasta seçiminde kesin be-

lirlenmiş kriterlere ve dikkatli intraoperatif değerlendirme gerek vardır. Operatif laparoskop ile adneksiyal cerrahi planlanan malignite riski düşük gruptarda klinik muayene, USG ve tümör markeri olarak Ca 125 düzeyinin belirlenmesi gereklidir. Operasyon esnasında pelvik ve abdomeninin dikkatli inspeksiyonu, "frozen section"un liberal kullanımı ve malignite varlığında acil evreleme laparotomisi yapılabilecek şartların hazır olması gereklidir⁽⁶⁾.

Tablo 1'de pelvik kitle nedenli operatif laparoskop uygulanan olguların pelvik kitle orijinleri ve yaş gruplarına göre dağılımları verilmiştir. Postmenopozal dönemde olan 2 olgu dışındaki diğer 86 olgu (% 97.7) reproduktif dönemde idi. Cannis ve ark.⁽⁷⁾ basit over kistinde ortalama yaşı 35.7, endometriomada 38.0, dermoid kistte 33.0, paraovaryen kistte 33.0, myoma uteride 42.0 olarak tespit edilmiştir.

Bizim bulgularımızla uyum içindeki bu değerler, overin bu tip benign patolojilerinin daha çok reproduktif çağda olduğunu da göstermektedir. Nitekim çalışmamız olgularının % 97.7'si reproduktif dönem olgularıdır.

Pelvik kitle saptanan olguların en sık başvuru nedeni pelvik ağrı (% 35.2) iken, anomal uterin kanama (% 30.6) ikinci sıklıkta saptanmıştır. Ayrıca pelvik kitle saptanan 15 (% 17.1) olguda başvuru nedeni infertilite iken, 15 (% 17.1) olguda da rutin muayene esnasında kitle tespit edilmiştir. Cannis⁽⁷⁾ adneksiyal kitle olgularında başvuru nedenlerini araştırdığı bir çalışmada pelvik ağrısı % 38, adet düzensizliğini % 4, asemptomatik vakaları % 48.8, diğer nedenleri % 9 olarak, Body ve ark.⁽⁸⁾ pelvik ağrısı % 34, adet düzensizliğini % 2.8, asemptomatik olguları % 34.5, diğer nedenleri % 14.9 olarak saptarken, Chapporo ve ark.⁽⁹⁾ aynı yakınmalara sırasıyla; % 39.4, % 4, % 39.4 ve % 5.8 olarak rastlamışlardır. Görüldüğü gibi bu grupta asemptomatik olgular büyük bir oranı oluşturmaktadır.

Bu çalışmada da infertilite grubu asemptomatik olarak kabul edilirse olguların % 34.2'si asemptomatik olduğu ve bu olguların tanılarının rutin

pelvik muayene ve USG incelemesi ile konulmuştur. Pelvik muayenenin ve pelvik USG'nin asemptomatik pelvik kitle tanısındaki yerini belirtmek açısından önemlidir.

Endometriomaların korpus luteum hemorajikum ve hemorajik follikül kistleri ile karışması sıkcadır. Cannis ve ark.⁽⁷⁾ da bu durumu çalışmalarında göstermişlerdir. Bu iki yapının ayrimi için laparoskopik değerlendirmenin folliküler fazda yapılması büyük önem kazanmaktadır. Ancak gerek histopatolojik değerlendirmenin mutlaka yapılıyor olması gerekse infertilite ve pelvik ağrı olgularında endometriosisin varlığının önemi, laparoskopinin sekretuar fazda yapılmasının daha önemli olduğunu düşündürmektedir.

Over kistlerinin tedavisinde sadece ultrasonografik veya laparoskopik ponksiyon yapıldığında rekürrens oranları yüksektir. Hesseling ve ark.⁽¹⁰⁾ premenopozal dönemde USG ile benign olduğu düşünülen 372 overyan kist olgusunda operatif laparoskop ile tedavi sonrası rekürrens ve malignite oranını araştırdıkları bir çalışmada bir yıllık takipte kist aspirasyonu sonrası % 4.6, kistektomi sonrası % 2, ooforektomi sonrasında % 0 oranında rekürrens bildirmişler, olguların sadece % 2'sinde malignite saptanmışlardır.

Marana ve ark.⁽¹¹⁾ overyan kistlerin tedavisinde operatif laparoskop ile eksizyon yapılan grupta bu oranı % 4, aspirasyon yapılan grupta ise % 84 olarak rapor etmişlerdir. Mintz ve ark.⁽¹²⁾ 608 over kistinin laparoskopik ponksiyonundan sonra % 26 oranında, Cannis ve ark.⁽¹⁵⁾ da % 25.3 oranında tekrar ettiğini bildirmiştir.

Pelvik kitle olgularımızda 3'ünde laparoskopik kriterler açısından malignite şüpheli bulunmuş, ancak histopatolojik olarak doğrulanmıştır, Doppler USG ile saptanan sistol/diyastol oranı malignite sınırında olan bir olgumuzda da laparoskopide malignite şüphesi olmamasına karşın "borderline" endometrioid tümör gelmiş ve olgu takiben laparotomiye alınmıştır. Canis⁽¹³⁾ 226 olguluk serilerinde laparoskop ile te-

davi etikleri olgularda hiçbir malignite olgusu saptamamışlar, Bruhat ve ark. (14)'da 508 olguluk serilerinde maligniteye rastlamamışlardır. Her iki grup da olgularını seçerken preoperatif değerlendirmede USG, Doppler ve tümör markerlerini kullanmışlardır.

Izard ve ark. (15) klinik ve ultrasonografik olarak malignite şüphesi olmayan 11 ovaryen tümör tedavisinde operatif laparoskopik müdahale yapmışlar ve sadece 3 olguda "borderline" tümör tespit etmişlerdir. Tanısı önceden konulmamış bir malign over tümörünün laparoskopide aspirasyonu veya rüptürü FIGO evrelemesine göre evre Ia'dan Ic'ye geçmesine neden olur. Bu durumun прогноз üzerindeki etkisini araştıran birçok çalışma yapılmıştır.

Sonuçta, Smith ve ark. (16) 100 rüptüre olmuş malign over tümörü ile 181 rüptüre olmamış malign over tümörünü прогноз açısından karşılaştırdıklarında her iki grupta da прогнозun aynı olduğunu saptamışlar, yine Hoppkins ve ark. (17) çalışmasında da rüptürün прогнозu etkilemediği sonucuna varılmıştır. D'Argent (18) ise rüptüre olan olgularda rüptürün kendisinin değil, gerekli radikal girişimin gecikmesinin прогнозu kötü etkilediğini öne sürmüştür. Bu bilgiler ışığında daha çok benign patoloji beklenen kitlelerin laparoskopik değerlendirme ve tedavisinin yapılması yanayız.

Malignite dışında tartışılmazı gereken bir başka konu dermoid kistlerin periton boşluğununa yayılması sonucu kimyasal peritonit yapabileceği şüphesidir. Biz, periton boşluğunun bol mayı ile irrige edip aspire etmekle dermoid kist içeriğinin komplikasyon yapıcı etkisinin olmayacağı inancındayız. Hiçbir olgumuzda istenmeyen bir gelişim gözlenmedi. Ancak literatürde bu prensip gözardı edildiğinde kimyasal peritonit görüleceği bildirilmektedir (19).

Chen ve ark. (20) dermoid kist tanısı alan 18 olgunun 9'unda operatif laparoskopî ile ovaryen kist enükleasyonu, 9'unda ise unilateral ooforektomi yapmışlar ve serilerinde hiçbir komplikasyonla karşılaşmadıklarını ve bu yüzden dermoid kistlerin tedavisinde operatif laparos-

kopinin güvenilir ve etkili bir yöntem olduğunu rapor etmişlerdir.

Dubuisson ve ark. (21) dermoid kistlerde operatif laparoskopin yerini araştırdıkları 56 olguluk bir çalışmada olguların % 80'inde konserватif cerrahının mümkün olduğunu ve hiçbir olguda kimyasal peritonit ile karşılaşmadıklarını, konservatif cerrahi yapılan olguların da % 4'ünde rekürrens gözlendiğini rapor etmişlerdir.

Fertilitenin korunması arzu edilen olgularda over kistlerinin operatif laparoskopî ile tedavisi postoperatif adezyon gelişimi açısından önemlidir. Bu çalışmada kistin çıkarılmasından sonra kalan over dokusu çok deformé görünümdede intrakorporeal sütür ile yara kenarları karşılıklı gelecek şekilde kapatıldı. Ancak daha fazla tercih edilen yöntem kistin çıkarıldığı yerin açık bırakılması idi. Yara yerinin açık bırakılmasının veya sütür ile kapatılmasının postoperatif dönemdeki adezyon oranını değiştirmediği görüşü, "wedge" tipi rezeksyonlardan sonra açık bırakılan olgulardan elde edilen relaparoskopî sonuçları ile de doğrulanmaktadır (22-23).

KAYNAKLAR

- Özalp S, Karacadağ O, Hassa H ve ark. Kadın hastalıkları ve doğum polikliniğinde akut karın öntanısı alarak laparoskopî ve/veya laparotomi ile kesin tanısı konan 42 olgunun değerlendirme. Anadolu Tıp Dergisi 1987; 9:183-95.
- Sassone NA, Timor, Tritsch IE, et al. Transvaginal sonographic characterization of ovarian disease: Evaluation of a new scoring system to predict ovarian malignancy. Obstet Gynecology 1991; 78:70-6.
- Şener T, Tekin B, Bayırlı R ve ark. Doppler kan akım hızı dalga şekillerinin over tümörlerinin ayırcı tanısındaki yeri. T Klin Jinekol Obstet 1995; 5:224-7.
- Creasman WT, Soper JT. Tumor markers and the adnexal mass. In Sharp F, Mason WP, Leake RE (eds). Ovarian cancer: Biology and Therapeutic Challenges, Charpman and Hall Medical, London 1990:209.
- Yalçın T, Hassa H, Özalp S ve ark. Doppler indeksi, serum Ca 125 düzeyi, pelvik muayene ve ultrasonografik morfolojik skorlamanın malign adneksiyal neoplaziler için tanışal etkinliklerinin karşılaştırılması. T Klin Jinekol Obstet (baskıda).
- Parker WHSO. Management of adnexal masses by operative laparoscopy. Selection criteria. J Reprod Med 1992; 37(7):603-6.
- Cannis M, Mage G, Poul JL, et al. Laparoscopic

- management of cystic adnexal masses. *J Gynecol Surg* 1990; 6:71.
8. **Cannis M, Mage G, Manheslt et al.** Operative laparoscopy for ovarian pathology. *Gynecology* 1986; 23(5):234.
9. **Body G, Fignon A, Mesnard L, et al.** Operative laparoscopy for pelvic pathology. *Acta Eur Fertil* 1992; 23(5):237.
10. **Chapporo JC, Vera H, Cognet A, et al.** The value of cyst puncture in the differential diagnosis of benign ovarian tumours. *Hum Reprod* 1990; 10(6):1465.
11. **Barbieri RL, Niloff HM, De Wilde RLSO.** Safety and effectiveness of endosurgical management of benign adnexal tumors in the premenopausal period: a prospective study. *Geburtshilfe Fraunheilki* 1994; 54 (8):437-9.
12. **Marana R, Caruana PM, et al.** Operative laparoscopy for ovarian cysts. Excision vs. aspiration. *J Reprod Med* 1996; 41(6):435-8.
13. **Mintz M, Bessis Q, Brodaty C, et al.** Management of adnexal masses by operative laparoscopy. *Gynecology* 1983; 34(5):451.
14. **Cannis M, Mage G, Manheslt et al.** Operative laparoscopy for ovarian pathology. *Gynecology* 1986; 23(5):234.
15. **Bruhat MA, Bassil S, Canis M, et al.** Laparoscopic management of adnexal cystic masses. *Fertilite Sexualite* 1990; 18(3):200.
16. **Izard V, Cristalli B, Cayol A, et al.** Benefit of operative laparoscopy for ovarian tumors suspected of benignity. *J Laparoendosc Surg* 1992; 2(2):69-73.
17. **Smith JP, Given FT, Kemp MG.** Review of ovarian cancer at the University of Texas Systems Cancer Center. *Am J Obstet Gynecol* 1979; 135:984.
18. **Hopkins MP, Kumar NB, Morley GW.** An assessment of pathologic features and treatment modalities in ovarian tumors of low malignant potential. *Obstet Gynecol* 1987; 70:923-29.
19. **D'Argent D.** Surgery for gynecologic malignancies. *Fertilite Sexualite Supp* 1984; 12:279.
20. **Gomel V, Taylor J.** Diagnostic and operative gynecologic laparoscopy. In Gomel V, Taylor J (eds). St. Louis, Mosby 1995.
21. **Chen JS, Ho ES, Chen MJSO.** Operative laparoscopy in benign cystic teratoma of ovary. *Chung Hua I Hsueh Tsa Chih Taipei* 1992; 50(3):194-7.
22. **Dubuisson JB, Samouh N, Foulot H, et al.** Treatment of ovarian dermoid cysts. Place and modalities of operative laparoscopy. *Surg Endosc* 1994; 8(9):1092-5.
23. **Portuondo JA, Molehor DC, Neyro JL, et al.** Periovarian adhesions following ovarian wedge resection or laparoscopic biopsy. *Endoscopy* 1984; 15:143-45.
24. **Brumsted JR, Jeffrey D, Lavigne E, et al.** Postoperative adhesion formation after ovarian wedge resection. *Fertil Steril* 1990; 53(4):753-56.

Alındığı tarih: 26 Ocak 1998

Yazışma adresi: Doç. Dr. Başar Tekin, Üniversite Evleri, E-104 26040-Eskişehir